

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0230/2013

24.6.2013

JELENTÉS

a pénzügyi tranzakciós adó területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról
(COM(2013)0071 – C7-0049/2013 – 2013/0045(CNS))

Gazdasági és Monetáris Bizottság

Előadó: Anni Podimata

Az eljárások jelölései

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás (első olvasat)
- ***II Rendes jogalkotási eljárás (második olvasat)
- ***III Rendes jogalkotási eljárás (harmadik olvasat)

(Az eljárás típusa a jogszabálytervezetben javasolt jogalaptól függ.)

A jogszabálytervezet módosításai

A Parlament módosításaiban a jogszabálytervezet módosításait ***félkövér dőlt*** betűkkel jelölik. A *normál dőlt* betűs kiemelés jelzi az illetékes osztályoknak, hogy a jogszabálytervezet mely részeiben javasolnak javításokat a szöveg véglegesítése érdekében (például nyilvánvaló hibák vagy kihagyások esetén egy adott nyelvi változatban). Az ilyen jellegű módosítási javaslatokat az érintett osztályok hagyják jóvá.

A jogszabálytervezettel módosítani kívánt, már létező jogszabályra vonatkozó valamennyi módosítás fejléce egy harmadik és egy negyedik sort is tartalmaz, amelyekben a létező jogszabály, illetve érintett rendelkezésének megjelölése található. Egy már létező jogszabály Parlament által módosítani kívánt – ám a jogszabálytervezet által nem módosított – rendelkezésének idézett részei ***félkövér*** betűkkel szerepelnek. Az ilyen részekben az esetleges törléseket a következőképpen kell jelölni: [...].

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE	5
INDOKOLÁS	35
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	39
INDOKOLÁS	43
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	47
ELJÁRÁS	52

AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE

a pénzügyi tranzakciós adó területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról
(COM(2013)0071 – C7-0049/2013 – 2013/0045(CNS))

(Különleges jogalkotási eljárás – konzultáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0071),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0049/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0230/2013),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát az alábbi módosításokkal;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy egy mindenre kiterjedő hatásvizsgálattal és költség-haszon elemzéssel igazolja, hogy a megerősített együttműködés tiszteletben fogja tartani az abban részt nem vevő tagállamok hatásköreit, jogait és kötelezettségeit;
 3. felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikke (2) bekezdésével összhangban;
 4. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 5. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

Módosítás 1

Irányelvre irányuló javaslat 1 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A Bizottság 2011-ben megállapította,

Módosítás

(1) A Bizottság 2011-ben megállapította,

hogy minden szinten vita folyik a pénzügyi ágazat további adóztatásáról. A vita abból a kívánalomból ered, hogy a pénzügyi ágazat számottevő és méltányos mértékben járuljon hozzá a válság költségeinek fedezéséhez, továbbá hogy az ágazat adóztatása a jövőben a többi ágazathoz viszonyítva tisztességesen történjen, a pénzügyi intézményeket visszatartsák a túlzottan kockázatos tevékenységektől, kiegészítsék a jövőbeli válságok elkerülését célzó szabályozási intézkedéseket, valamint hogy kiegészítő bevételt teremtsenek az általános költségvetések vagy konkrét szakpolitikai célok számára.

hogy minden szinten vita folyik a pénzügyi ágazat további adóztatásáról. A vita abból a kívánalomból ered, hogy a pénzügyi ágazat számottevő és méltányos mértékben járuljon hozzá a válság költségeinek fedezéséhez, továbbá hogy az ágazat adóztatása a jövőben a többi ágazathoz viszonyítva tisztességesen történjen, a pénzügyi intézményeket visszatartsák a túlzottan kockázatos tevékenységektől, kiegészítsék a jövőbeli válságok elkerülését **és a spekuláció visszaszorítását célzó** szabályozási intézkedéseket, valamint hogy **többek között a költségvetési konszolidációhoz való hozzájárulásként** kiegészítő bevételt teremtsenek az általános költségvetések vagy **a fenntarthatóságra és a növekedés, az oktatás és a foglalkoztatás – külön hangsúlyt helyezve a fiatalok foglalkoztatására – elősegítésére irányuló** konkrét szakpolitikai célok számára. **A pénzügyi tranzakciós adó bevezetése tehát olyan elosztási és irányítási többletkapacitás megnyilvánulása, amely megfelelő módon egészíti ki a szabályozási reformra irányuló meglévő kezdeményezéseket.**

Módosítás 2

Irányelvre irányuló javaslat 1 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1a) A 2014 és 2020 közötti időszakra érvényes többéves pénzügyi keretre vonatkozó, 2013. február 8-i európai tanácsi következtetések szerint a pénzügyi tranzakciós adóból származó bevételek egy részét az uniós költségvetéshez kell rendelni valódi saját forrásként. A pénzügyi tranzakciós adóból származó bevétel uniós saját forrásként történő felhasználása megerősített együttműködés

keretében csak akkor lehetséges, ha a részt vevő tagállamok uniós költségvetéshez való nemzeti hozzájárulásai ugyanazzal az összeggel csökkennének, és nem kerülne sor a részt vevő tagállamok aránytalan hozzájárulására a részt nem vevő tagállamokéhoz képest. Amint uniós szinten végrehajtják a pénzügyi tranzakciós adót, a belőle származó saját források összegének – a részt vevő tagállamok uniós költségvetéshez való nemzeti hozzájárulásainak csökkenése nélkül – részben vagy egészben hozzá kell adódnia a tagállami hozzájárulásokhoz, hogy új pénzügyi források álljanak rendelkezésre az európai beruházásokhoz.

Módosítás 3

Irányelvre irányuló javaslat 1 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1b) A pénzügyi tranzakciós adó bevezetését megelőzően a Bizottságnak ki kell mutatnia, hogy a megerősített együttműködés nem veszélyezteti sem a belső piacot, sem a gazdasági, társadalmi vagy területi kohéziót. Azt is igazolnia kell, hogy a megerősített együttműködés nem akadályozza a tagállamok közötti kereskedelmet, nem okoz hátrányos megkülönböztetést a tagállamok közötti kereskedelemben, és nem torzítja a tagállamok közötti versenyt. A Bizottság új, alapos elemzést és hatásvizsgálatot terjeszt elő a közös pénzügyi tranzakciós adóra irányuló javaslatnak a részt vevő és részt nem vevő tagállamokat, valamint a belső piac egészét érintő következményeiről.

Módosítás 4

Irányelvre irányuló javaslat 2 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2a) A pénzügyi tranzakciós adó akkor fogja valóban elérni célkitűzéseit, ha azt globális szinten bevezetik. A 11 tagállam megerősített együttműködése az első lépést jelenti az uniós szintű pénzügyi tranzakciós adó és végső soron a globális szintű pénzügyi tranzakciós adó felé. Az Unió továbbra is a globális bevezetést fogja támogatni, és sürgetni fogja, hogy a pénzügyi tranzakciós adót tűzzék a G20- és a G8-csoport csúcstalálkozóinak napirendjére.

Indokolás

Az EP 2012. május 23-i álláspontjában és 2012. december 12-i állásfoglalásában megállapította, hogy a pénzügyi tranzakciós adó akkor fogja valóban elérni célkitűzését, ha azt globális szinten vezetik be. Az Uniónak ezért arra kell törekednie, hogy ezt a kérdést a G20-csoport megvitassa és rendezze.

Módosítás 5

Irányelvre irányuló javaslat 3 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3) A részt vevő tagállamok által egyoldalúan hozott intézkedésekből adódó torzulások megelőzése érdekében, valamint az érintett pénzügyi tranzakciók többségének rendkívül nagyfokú mobilitását figyelembe véve, és így a belső piac megfelelő működésének javítása céljából fontos, hogy a részt vevő tagállamokban alkalmazott pénzügyi tranzakciós adók alapvető elemei uniós szinten harmonizáltak legyenek. Ezért kerülni kell a részt vevő tagállamok közötti adózási arbitrázs ösztönzőit, és az adott

(3) A 11 részt vevő tagállam közül már több bevezette vagy éppen most vezet be a pénzügyi tranzakciós adó valamilyen formáját. A részt vevő tagállamok által egyoldalúan hozott intézkedésekből adódó torzulások megelőzése érdekében, valamint az érintett pénzügyi tranzakciók többségének rendkívül nagyfokú mobilitását figyelembe véve, és így a belső piac megfelelő működésének javítása céljából fontos, hogy a részt vevő tagállamokban alkalmazott pénzügyi tranzakciós adók alapvető elemei uniós

tagállamok pénzügyi piaci közötti allokációs torzulásokat, valamint a kettős adózás, és az adózás elmaradásának lehetőségeit.

szinten harmonizáltak legyenek. Ezért kerülni kell a részt vevő tagállamok közötti adózási arbitrázs ösztönzőit, és az adott tagállamok pénzügyi piaci közötti allokációs torzulásokat, valamint a kettős adózás, és az adózás elmaradásának lehetőségeit.

Módosítás 6

Irányelvre irányuló javaslat 3 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3a) Tekintettel az pénzügyi piacok európai szabályozása terén tett jelentős előrelépésre, amelyre példa a .../2013/EU [CRR] rendelet, a 2013/36/EU irányelv és ez a rendelet, azoknak a részt vevő tagállamoknak, amelyek a közelmúltbeli pénzügyi válság nyomán már bevezettek bankadókat, felül kell vizsgálniuk ezeknek az adóknak a szükségességét és az uniós jog szabályaival és céljaival, valamint a belső piaccal való összeegyeztethetőségét.

Módosítás 7

Irányelvre irányuló javaslat 3 b preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3b) A pénzügyi tranzakciós adóknak a részt vevő tagállamok körében történő harmonizálása nem vezethet területen kívüli adóztatáshoz, amely sérti a részt nem vevő tagállamok lehetséges adóalapját.

Indokolás

Területen kívüli adóztatás: az adóztatás következményeinek az adót kivető országok nemzeti

határain túlra történő kiterjesztése. Az agresszív adóversenynek ezt a formáját általában indokolatlan intézkedésnek és károsnak tekintik. Az országok nem sérthetik más országok adóztatási jogait.

Módosítás 8

Irányelvre irányuló javaslat 4 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(4) A belső piac működésének javítása, különösen a részt vevő tagállamok közötti torzulások elkerülése szükségessé teszi, hogy a pénzügyi tranzakciós adó a pénzügyi intézmények és tranzakciók tágan meghatározott körére, a pénzügyi eszközök széles skálájával, köztük a strukturált termékekkel mind a szervezett, mind a tőzsdén kívüli piacokon folytatott kereskedésre, valamint minden származtatott ügylet megkötésére és az érintett műveletek lényeges módosításaira legyen alkalmazandó.

Módosítás

(4) A belső piac működésének javítása, különösen a részt vevő tagállamok közötti torzulások elkerülése, ***az adócsalás, az adókijátszás, az agresszív adótervezés lehetőségének szűkítése, a kockázat áthelyezésének és a szabályozási arbitrázs kockázatának csökkentése*** szükségessé teszi, hogy a pénzügyi tranzakciós adó a pénzügyi intézmények és tranzakciók tágan meghatározott körére, a pénzügyi eszközök széles skálájával, köztük a strukturált termékekkel mind a szervezett, mind a tőzsdén kívüli piacokon folytatott kereskedésre, valamint minden származtatott ügylet – ***köztük a különböző ügyletek, az azonnali devizaügyletek piacain lebonyolított ügyletek és a spekulatív határidős ügyletek*** – megkötésére és az érintett műveletek lényeges módosításaira legyen alkalmazandó.

Indokolás

Az azonnali devizaügyletek mentessége gazdasági szempontból továbbra is kérdéses, mivel az azonnali piacon bonyolított devizatranzakciók napi volumene 2010-ben 1,5 billió USA-dollárt tett ki. Ez az összes napi devizaügylet volumenének – ami 4 milliárd USD – az egyharmada. A „high-frequency trade” (nagysebességű kereskedés), különösen az azonnali piacon, az egyik fő oka annak, hogy a válság kezdete óta növekedett az ügyletek volumene.

Módosítás 9

Irányelvre irányuló javaslat

8 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(8) A származékos ügyletek kötését, illetve lényeges módosítását kivéve az elsődleges piacon folytatott kereskedést, valamint a polgárokat és a vállalkozásokat érintő legtöbb ügyletet – például a biztosítási szerződések kötését, a jelzáloghitelezést, a fogyasztási hiteleket, a pénzforgalmi szolgáltatásokat – ki kell zárni a pénzügyi tranzakciós adó hatálya alól annak érdekében, hogy ne kerüljön veszélybe a kormányzatok és a társaságok tőkéhez jutása, a háztartások pedig mentesüljenek a hatás alól.

Módosítás

(8) A származékos ügyletek kötését, illetve lényeges módosítását kivéve az elsődleges piacon folytatott kereskedést, valamint a polgárokat és a vállalkozásokat érintő legtöbb ügyletet – például a biztosítási szerződések kötését, a jelzáloghitelezést, a fogyasztási hiteleket, a pénzforgalmi szolgáltatásokat – ki kell zárni a pénzügyi tranzakciós adó hatálya alól annak érdekében, hogy ne kerüljön veszélybe a kormányzatok és a társaságok tőkéhez jutása, a háztartások **és a reálgazdaság** pedig mentesüljenek a **negatív** hatás alól.

Módosítás 10

Irányelvre irányuló javaslat 13 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(13a) A szabályozatlan, kevésbé ellenőrzött és kevésbé átlátható tőzsdén kívüli kereskedéssel szemben a szabályozott piacok, és különösen a szigorúan szabályozott, ellenőrzött és átlátható tőzsdei kereskedés helyzetének megerősítése érdekében a tagállamoknak magasabb adókulcsot kell alkalmazniuk a tőzsdén kívüli ügyletekre. Ez lehetővé fogja tenni a kereskedésnek az alig vagy egyáltalán nem szabályozott piacokról a szabályozott piacokra való áttérését. A magasabb kulcsok nem vonatkozhatnak a tőzsdén kívüli származtatott termékekkel kapcsolatos pénzügyi tranzakciókra, amennyiben azok objektíven csökkentik a kockázatokat, és ezzel a reálgazdaságot szolgálják.

Indokolás

Az EP már 2013. március 23-i álláspontjában megállapította, hogy a szabályozatlan, ellenőrizetlen és kevésbé átlátható tőzsdén kívüli kereskedéssel szemben a tőzsdei kereskedést kell erősíteni. A tőzsdén kívüli ügyletekre ezért magasabb adókulcsot kell alkalmazni. A reálgazdaságot szolgáló, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek nem tartozhatnak e magasabb adókulcs hatálya alá.

Módosítás 11

Irányelvre irányuló javaslat 15 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(15a) A nem pénzügyi vállalkozások jelentős tranzakciókat hajtanak végre a pénzpiacokon annak érdekében, hogy csökkentsék az üzleti tevékenységükkel közvetlenül összefüggő kockázatokat. A pénzügyi tranzakciós adó ezekre az intézményekre nem vonatkozhat, amikor ilyen tranzakciókat hajtanak végre. Amennyiben azonban a nem pénzügyi vállalkozások olyan spekulatív tranzakciókat hajtanak végre, amelyek nem állnak összefüggésben a kereskedelmi tevékenységükből adódó kockázatok csökkentésével, pénzügyi intézményként kell kezelni őket, és alkalmazni kell rájuk a pénzügyi tranzakciós adót.

Módosítás 12

Irányelvre irányuló javaslat 15 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(15b) Annak érdekében, hogy az adókikerülés magas költségekkel és kevés haszonnal járjon, valamint a jobb végrehajtás biztosításának céljából az illetőség és a kibocsátás elvét ki kell

egészíteni „a jogcím átruházásának elvével”.

Módosítás 13

Irányelvre irányuló javaslat 15 c preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(15c) A Bizottság adott esetben tárgyalásokat kezdhet harmadik országokkal a pénzügyi tranzakciós adó beszedésének elősegítése érdekében. A Bizottságnak felül kell vizsgálnia az együttműködésre nem hajlandó joghatóságok meghatározását is, valamint megfelelő módon frissítenie kell az adócsalás, az adókijátszás és az agresszív adótervezés elleni fellépésre vonatkozó cselekvési tervét.

Módosítás 14

Irányelvre irányuló javaslat 16 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(16) A minimális adókulcsokat a közös pénzügyi tranzakciós adó harmonizációs céljának elérését biztosító, kellően magas szinten kell meghatározni. Ezzel együtt az adókulcsoknak elegendően alacsonynak kell lenniük ahhoz, hogy minimálisra csökkentsék az áttelepülés kockázatát.

törölve

Indokolás

Annak érdekében, hogy ne torzuljon a megerősített együttműködés keretében megvalósított pénzügyi tranzakciós adó közös rendszere, az alkalmazandó kulcsok mértékének egységesnek kell lennie.

Módosítás 15

Irányelvre irányuló javaslat 19 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(19) Az adócsalás és az adókikerülés megelőzése érdekében a részt vevő tagállamokat kötelezni kell a megfelelő intézkedések elfogadására.

Módosítás

(19) Az adócsalás, az adókikerülés és az **agresszív adótervezés, például az adóhelyettesítés** megelőzése érdekében a részt vevő tagállamokat kötelezni kell a megfelelő intézkedések elfogadására.

Módosítás 16

Irányelvre irányuló javaslat 19 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(19a) A Bizottság valamennyi tagállam, a Bizottság, az Európai Központi Bank (EKB) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság) (ESMA) képviselőiből álló szakértői munkacsoportot (a pénzügyi tranzakciós adóval foglalkozó bizottság) hoz létre, amely értékeli az ezen irányelv eredményes végrehajtását, megelőzi az adócsalást, az adókikerülést és az agresszív adótervezést, és megőrzi a belső piac sértetlenségét. A pénzügyi tranzakciós adóval foglalkozó bizottság a 14. cikkben meghatározott visszaélészerű ügyletek felderítése céljából felügyeli a pénzügyi tranzakciókat, megfelelő módon ellenintézkedésekre tesz javaslatot és szükség esetén összehangolja azok nemzeti szintű végrehajtását. A pénzügyi tranzakciós adóval foglalkozó bizottságnak teljes mértékben alkalmaznia kell az adózás és a pénzügyi szolgáltatások szabályozására vonatkozó uniós jogot, valamint a nemzetközi szervezetek, többek között az OECD és az Európa Tanács által adóügyi együttműködés céljából

létrehozott eszközöket. A részt vevő tagállamok képviselői számára adott esetben lehetőséget kell biztosítani arra, hogy alcsoportot hozzanak létre azon ügyek kezelésére, amelyek a pénzügyi tranzakciós adó végrehajtása tekintetében nem érintik a részt nem vevő tagállamokat.

Módosítás 17

Irányelvre irányuló javaslat 19 b preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(19b) A tagállamok a 2011/16/EU irányelvben foglaltaknak megfelelően kötelesek az adózás területén történő közigazgatási együttműködésre, továbbá a 2010/24/EU irányelvben foglaltaknak megfelelően kötelesek az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásra is.

Módosítás 18

Irányelvre irányuló javaslat 21 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(21) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon részletesebb szabályok elfogadása bizonyos technikai területeken a nyilvántartásba vételi, számviteli és adatszolgáltatási kötelezettségekre, valamint az adóhatóságok részére esedékes pénzügyi tranzakciós adó tényleges megfizetését biztosító más kötelezettségekre, valamint ezek szükség szerinti időben történő kiigazítására vonatkozóan, az ehhez szükséges

(21) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon részletesebb szabályok elfogadása bizonyos technikai területeken a nyilvántartásba vételi, számviteli és adatszolgáltatási kötelezettségekre, valamint az adóhatóságok részére esedékes pénzügyi tranzakciós adó tényleges megfizetését biztosító más kötelezettségekre, valamint ezek szükség szerinti időben történő kiigazítására vonatkozóan, az ehhez szükséges

intézkedések meghatározása tekintetében a Bizottságot az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően fel kell hatalmazni jogi aktusok elfogadására. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat végezzen, szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítani kell a kapcsolódó dokumentumoknak a Tanács részére kellő időben történő és megfelelő átadását.

intézkedések meghatározása tekintetében a Bizottságot az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően fel kell hatalmazni jogi aktusok elfogadására. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat végezzen, szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítani kell a kapcsolódó dokumentumoknak *az Európai Parlament és a Tanács részére egyidejűleg*, kellő időben történő és megfelelő átadását.

Indokolás

Ez a módosítás helyreállítja a Parlamentet az EUMSZ 290. cikkével összhangban megillető előjogokat és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról szóló közös megállapodásban szereplő szabványos preambulumbekendést.

Módosítás 19

**Irányelvre irányuló javaslat
2 cikk – 1 bekezdés – 2 pont – c pont**

A Bizottság által javasolt szöveg

c) származtatott ügyletek nettósítást és kiegyenlítést megelőző megkötése;

Módosítás

c) származtatott ügyletek – ***köztük különböző ügyletek és spekulatív határidős ügyletek*** – nettósítást és kiegyenlítést megelőző megkötése;

Módosítás 20

**Irányelvre irányuló javaslat
2 cikk – 1 bekezdés – 2 pont – c a pont (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ca) a devizapiacra végrehajtott azonnali devizaiügyletek;

Módosítás 21

Irányelvre irányuló javaslat 2 cikk – 1 bekezdés – 2 pont – e pont

A Bizottság által javasolt szöveg

e) visszavásárlási és fordított visszavásárlási megállapodások, értékpapír-kölcsönzési és -kölcsönvételi megállapodások;

Módosítás

e) visszavásárlási és fordított visszavásárlási megállapodások, értékpapír-kölcsönzési és -kölcsönvételi megállapodások, ***köztük a nagysebességű kereskedésben való részvétel során létrejött törölt megbízások;***

Módosítás 22

Irányelvre irányuló javaslat 2 cikk – 1 bekezdés – 3 a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

3a. „állampapír-kibocsátó”: a 236/2012/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott állampapír-kibocsátó;

Módosítás 23

Irányelvre irányuló javaslat 2 cikk – 1 bekezdés – 3 a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

3b. „állampapír”: a 236/2012/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott állampapír;

Módosítás 24

Irányelvre irányuló javaslat 2 cikk – 1 bekezdés – 7 a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

7a. „gyorsan növekvő kkv-k piaca”: olyan multilaterális kereskedési rendszer, amelyet a [MiFID] irányelv 35. cikkével összhangban gyorsan növekvő kkv-piacként jegyezték be;

Módosítás 25

**Irányelvre irányuló javaslat
2 cikk – 1 bekezdés – 12 a pont (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

12a. „nagysebességű kereskedés”: pénzügyi eszközökkel olyan sebességgel folytatott algoritmikus kereskedés, amely mellett a megbízások továbbítására, törlésére és módosítására szolgáló mechanizmus fizikai lebonyolítási ideje válik annak meghatározó tényezőjévé, hogy mennyi időt vesz igénybe az utasítás kereskedési helyszínnel való közlése vagy a tranzakció végrehajtása;

Módosítás 26

**Irányelvre irányuló javaslat
2 cikk – 1 bekezdés – 12 b pont (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

12b. „nagysebességű kereskedési stratégia”: egy pénzügyi eszközzel saját számlára történő kereskedésre szolgáló kereskedési stratégia, amely nagysebességű kereskedést foglal magában, és a következő jellemzők közül legalább kettővel rendelkezik:

i. közös ügyintézési helyről, közvetlen hozzáféréssel vagy közelből (proximity

hosting) végzett szolgáltatások igénybevétele;

ii. legalább 50%-os napi portfólióforgalmat érint;

iii. a törölt megbízások aránya (ideértve a részleges törléseket is) meghaladja a 20%-ot;

iv. a nyitott pozíciók többségét még aznap zárják;

v. a likviditást biztosító megbízásokra engedményt vagy visszatérítést kínáló kereskedési helyszíneken lebonyolított megbízások vagy tranzakciók több mint 50%-a jogosult ilyen visszatérítésre;

Módosítás 27

Irányelvre irányuló javaslat 2 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) Az (1) bekezdés 2. pontjának a), b), c) és e) alpontjában említett műveletek mindegyike egyetlen pénzügyi tranzakciót eredményezőnek minősül. A d) pontban említett minden csere két pénzügyi tranzakciót eredményezőnek minősül. Az (1) bekezdés 2. pontjának a)–e) alpontjában említett műveletek minden lényeges módosítása az eredeti művelettel azonos típusú új műveletnek minősül. A módosítás mindenképp akkor minősül lényegesnek, ha legalább egyik fél felváltásával jár, ha módosul a művelet tárgya vagy hatálya, beleértve az időbeli hatályát, vagy módosul a megállapodás szerinti ellenérték, vagy ha az eredeti művelet a módosítás szerinti megkötés esetén magasabb adót vont volna maga után.

Módosítás

(2) Az (1) bekezdés 2. pontjának a), b), c) és e) alpontjában említett műveletek mindegyike egyetlen pénzügyi tranzakciót eredményezőnek minősül. A d) pontban említett minden csere két pénzügyi tranzakciót eredményezőnek minősül. Az (1) bekezdés 2. pontjának a)–e) alpontjában említett műveletek minden lényeges módosítása az eredeti művelettel azonos típusú új műveletnek minősül. A módosítás mindenképp akkor minősül lényegesnek, ha legalább az egyik fél felváltásával jár, ha módosul a művelet tárgya vagy hatálya, beleértve az időbeli hatályát, vagy módosul a megállapodás szerinti ellenérték, vagy ha az eredeti művelet a módosítás szerinti megkötés esetén magasabb adót vont volna maga után. ***Központi szerződő fél vagy másik elszámolóház vagy elszámolási rendszer üzemeltetője, illetve interoperábilis rendszerek által klíring vagy elszámolás céljából a 98/26/EK irányelvnek***

megfelelően végzett bármely tranzakciómegújítás nem számít az ezen bekezdés értelmében vett lényeges módosításnak.

Indokolás

A központi szerződő felek és az elszámolóházak elszámolással kapcsolatos funkciójának pontosítása.

Módosítás 28

Írányelvre irányuló javaslat 2 cikk – 3 bekezdés – d pont

A Bizottság által javasolt szöveg

d) ha a pénzügyi tranzakciók éves átlagos értéke két egymást követő naptári évben nem haladja meg a 78/660/EGK irányelv 28. cikkében meghatározottak szerinti teljes átlagos éves nettó árbevétel **ötven százalékát**, az érintett vállalkozás, intézmény, szerv vagy személy jogosult arra, hogy kérésre ne tekintsék, vagy a továbbiakban ne tekintsék pénzügyi intézménynek.

Módosítás

d) ha a pénzügyi tranzakciók éves átlagos értéke két egymást követő naptári évben nem haladja meg a 78/660/EGK irányelv 28. cikkében meghatározottak szerinti teljes átlagos éves nettó árbevétel **20%-át**, az érintett vállalkozás, intézmény, szerv vagy személy jogosult arra, hogy kérésre ne tekintsék, vagy a továbbiakban ne tekintsék pénzügyi intézménynek.

Módosítás 29

Írányelvre irányuló javaslat 2 cikk – 3 bekezdés – d a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

da) a pénzügyi tranzakciók e pontban említett éves átlagos értékének kiszámításakor nem kell figyelembe venni azokat a pénzügyi tranzakciókat, amelyekre hivatkozás történik a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a közvetett elszámolási megállapodásokról, az elszámolási kötelezettségről, a nyilvános

jegyzékről, a kereskedési helyszínhez való hozzáférésről, a nem pénzügyi szerződő felekről és a nem központi szerződő fél által elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében alkalmazott kockázatcsökkentési technikákról szóló szabályozási technikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2012. december 19-i 2013/149/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben. Ennek a nem tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre kell korlátozódnia.*

** HL L 52., 2013.2.23., 11. o.*

Indokolás

Az európai piaci infrastruktúráról szóló rendelet példája alapján a nem pénzügyi üzleti tevékenységével közvetlenül összefüggő kockázatok fedezésére szolgáló pénzügyi tranzakciókat nem veszik figyelembe az átlagos értékek kiszámításánál.

Módosítás 30

**Irányelvre irányuló javaslat
3 cikk – 1 a bekezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1a) Amennyiben a pénzügyi tranzakciós adót a tizenegy részt vevő tagállamon kívüli egyéb tagállamokban is bevezetik, azt kölcsönös feltételek alapján kell kiterjeszteni a többi tagállamra.

Módosítás 31

**Irányelvre irányuló javaslat
3 cikk – 2 bekezdés – a pont**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

a) a központi szerződő felek a központi szerződő fél funkciójának ellátásakor;

a) a központi szerződő felek a központi szerződő fél funkciójának ellátásakor,

illetve más elszámolóházak, vagy az elszámolási rendszerek üzemeltetői, vagy az interoperábilis rendszerek a 98/26/EK irányelvnek megfelelően elszámolási funkciójuk ellátásakor, amely funkció magában foglal bármely lehetséges megújítást vagy elszámolást;

Indokolás

A központi szerződő felek és az elszámolóházak elszámolással kapcsolatos funkciójának pontosítása.

Módosítás 32

**Irányelvre irányuló javaslat
3 cikk – 2 bekezdés – c a pont (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

*ca) **kkv-növekedési piacok;***

Módosítás33

**Irányelvre irányuló javaslat
3 cikk – 2 bekezdés – c b pont (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

cb) olyan személy, aki a pénzügyi piacokon folyamatosan úgy van jelen, mint aki hajlandó saját számlára kereskedni saját tőkéje ellenében pénzügyi eszközök vételével és eladásával (árjegyző), ha piaci likviditási kínálatot biztosító szereplőként az árjegyző és a pénzügyi tranzakció lebonyolításának helye szerinti szervezett kereskedési helyszín közötti megállapodásban meghatározottaknak megfelelően alapvető funkciót teljesít a lekötött kötvények és részvények tekintetében, és amennyiben ez a tranzakció nem része egy nagysebességű kereskedési stratégiának.

Módosítás34

Irányelvre irányuló javaslat
3 cikk – 2 bekezdés – 1 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A Bizottság a 16. cikk értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el azon körülmények meghatározására, amelyek között valamely pénzügyi eszköz e rendelet alkalmazásában lekötöttnek minősül.

Módosítás35

Irányelvre irányuló javaslat
3 cikk – 4 bekezdés – g a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ga) pénzügyi eszközzel tulajdonosként való rendelkezésre vonatkozó jog átruházása, valamint valamennyi olyan egyenértékű művelet, amely a pénzügyi eszközhöz társuló kockázat átruházásával jár, és valamely csoporton belüli jogalanyok között vagy valamely decentralizált bankokból álló hálózat jogalanyai között megy végbe, amennyiben az átruházást a nemzeti jog vagy az uniós jog által meghatározott jogi vagy prudenciális követelmény teljesítése érdekében hajtják végre.

Módosítás 36

Irányelvre irányuló javaslat 4 cikk – 1 bekezdés – e a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ea) a c) pontnak megfelelően valamely tagállamban letelepedett intézmény fióktelepe;

Módosítás 37

Irányelvre irányuló javaslat 4 cikk – 1 bekezdés – g pont

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

g) az adott tagállam területén kibocsátott strukturált termékkel vagy a 2004/39/EK irányelv I. mellékletének C. szakaszában említett pénzügyi eszközök valamelyikével – ***az adott szakasz 4-10. pontjában említett, nem szervezett platformon kereskedett eszközök kivételével*** - folytatott pénzügyi tranzakcióban saját számlára vagy más személy számlájára eljárva szerződő fél, illetve a tranzakció szerződő fele nevében jár el.

g) az adott tagállam területén kibocsátott strukturált termékkel vagy a 2004/39/EK irányelv I. mellékletének C. szakaszában említett pénzügyi eszközök valamelyikével folytatott pénzügyi tranzakcióban saját számlára vagy más személy számlájára eljárva szerződő fél, illetve a tranzakció szerződő fele nevében jár el.

Indokolás

E javaslatok célja annak biztosítása, hogy valamennyi származtatott eszköz – a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett eszközöket is ideértve – a kibocsátás elvének hatálya alá tartozzon.

Módosítás 38

Irányelvre irányuló javaslat 4 cikk – 2 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2a) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a pénzügyi eszközt akkor

kell valamely részt vevő tagállam területén kibocsátottnak tekinteni, ha az alábbi feltételek bármelyike teljesül:

a) az eszköz letét vagy letéthez kapcsolódó derivatíva, és a letét kibocsátójának székhelye az adott tagállamban található;

b) az eszköz az a) pontban említettől különböző derivatíva, amelynek szervezett platformon történő kereskedelme engedélyezett, és az e platformhoz tartozó rendszerek keretében folytatott kereskedelemre az adott tagállam jogszabályai vonatkoznak;

c) az eszköz az a) és a b) pontban említettektől különböző, – a 98/26/EK irányelvnek megfelelően – a központi szerződő fél, illetve egy másik klíring vagy elszámolási rendszer által elszámolt pénzügyi eszköz, amennyiben az érintett központi szerződő félre vagy rendszerre az adott tagállam jogszabályai vonatkoznak;

d) az eszköz az a), b) és c) pontban említettektől különböző pénzügyi eszköz, és a megállapodásra, amelynek keretében az érintett pénzügyi eszközzel lebonyolították a tranzakciót, az adott tagállam jogszabályai vonatkoznak;

e) az eszköz strukturált eszköz, és eszközfedezete értékének legalább 50%-át olyan pénzügyi eszközök adják, amelyeket egy részt vevő tagállamban bejegyzett jogi személy bocsátott ki.

Indokolás

Meg kell határozni, különösen pedig ki kell szélesíteni a pénzügyi eszközök, derivatívák és strukturált eszközök kibocsátásának fogalmát, hogy az az érintett pénzügyi eszközök kibocsátásához kapcsolódó valamennyi esetet magában foglalja.

Módosítás 39

Irányelvre irányuló javaslat 4 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

4a. cikk

Jogcímatruházás

1. Az a pénzügyi tranzakció, amelyre nem vetettek ki pénzügyi tranzakciós adót, jogilag érvényesíthetetlennek tekintendő, és nem jár az alapul szolgáló eszköz jogcímének átruházásával.

2. Az a pénzügyi tranzakció, amelyre nem vetettek ki pénzügyi tranzakciós adót, a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, központi szerződő felekről és kereskedési adattárakról szóló, 2012. július 4-i 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezései alapján nem teljesíti a központi elszámolás feltételeit, sem a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások prudenciális követelményeiről szóló, ...-i .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (CRR) szerinti tőkemegfelelési követelmények feltételeit.

3. A fizetés elszámolásában közreműködő elszámoló ügynökök részvételével vagy anélkül működő automatikus elektronikus fizetési rendszerek esetében a tagállami adóhatóságok létrehozhatják a pénzügyi tranzakciós adó beszedésének és a jogcímek átruházására vonatkozó igazolások automatikus elektronikus rendszerét.

Indokolás

Az adókikerülés kockázatának csökkentése érdekében a pénzügyi tranzakciós adónak egy olyan rendszert kell maga után vonnia, amely biztosítja, hogy amennyiben az adót nem fizetik meg, az eszköz megvásárlására vagy eladására vonatkozó szerződés végrehajthatatlannak minősüljön. E rendszer szerint az adózatlan eszközt nem lehetne központilag elszámolni, ami az adókijátszónak többszörösen annyiba kerülne, mint az adó megfizetése.

Módosítás 40

Irányelvre irányuló javaslat

9 cikk – 2 bekezdés – 2 albekezdés – bevezető rész

A Bizottság által javasolt szöveg

Az adókulcsok **nem lehetnek alacsonyabbak a következőknél:**

a) a 6. cikkben említett pénzügyi tranzakciók esetében 0,1 %;

b) a 7. cikkben említett pénzügyi tranzakciók esetében 0,01 %.

Módosítás

Az adókulcsok **a következők:**

a) a 6. cikkben említett pénzügyi tranzakciók esetében 0,1 %, **kivéve a 2. cikk (1) bekezdésének 5. pontjában hivatkozott, legfeljebb három hónap futamidejű pénzügyi tranzakciók esetében;**

b) a 7. cikkben említett pénzügyi tranzakciók esetében 0,01 %;

ba) a 2. cikk (1) bekezdésének 5. pontjában hivatkozott, legfeljebb három hónap futamidejű pénzügyi tranzakciók esetében 0,01 %;

Indokolás

Annak elkerülése érdekében, hogy torzuljon a megerősített együttműködés keretében megvalósított pénzügyi tranzakciós adó közös rendszere, az alkalmazandó kulcsok mértékének egységesnek kell lennie.

Módosítás 41

Irányelvre irányuló javaslat

9 cikk – 3 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3a) A (3) bekezdés ellenére a részt vevő tagállamok a 6. és a 7. cikkben említett tőzsdén kívüli pénzügyi tranzakciókra a (2) bekezdésben meghatározottnál magasabb adókulcsot alkalmaznak. A 149/2013/EU rendelet 10. cikkében meghatározott, olyan tőzsdén kívüli származtatott ügyletekkel kapcsolatos

pénzügyi tranzakciók, amelyekről objektíven mérhető adatok alapján megállapítható, hogy csökkentik a kockázatokat, nem tartozhatnak e magasabb adókulcs hatálya alá.

Indokolás

A tőzsdén kívüli tranzakciókkal szemben a szabályozott kereskedési helyek használatának erősítése céljából a tőzsdén kívüli tranzakciókra magasabb adókulcsot kell kivetni. Ez kiegészítené a kereskedés szabályozott, ellenőrzött és átláthatóbb piacokra való áttérésére irányuló uniós erőfeszítéseket, és ezt az EP is kifejtette állásponyjában (2012. május 23.). A reálgazdaságot szolgáló, fedezeti ügyletként felhasznált tőzsdén kívüli származtatott ügyletek hozzájárulnak a kockázatok csökkentéséhez, és ezekre ezért nem vonatkozhat ez a magasabb kulcs.

Módosítás 42

Irányelvre irányuló javaslat 11 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) A Bizottság a 16. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat **fogadhat** el, amelyek meghatározzák a részt vevő tagállamok által az (1) bekezdés értelmében hozandó intézkedéseket.

Módosítás

(2) A Bizottság a 16. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat **fogad** el, amelyek meghatározzák a részt vevő tagállamok által az (1) bekezdés értelmében hozandó intézkedéseket.

Indokolás

Kívánatos a nyilvántartásba vételi, számviteli és adatszolgáltatási kötelezettségek összehangolása a pénzügyi tranzakciós adó adóhatóságok részére való tényleges megfizetésének biztosítása érdekében.

Módosítás 43

Irányelvre irányuló javaslat 11 cikk – 5 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(5) A részt vevő tagállamok biztosítják, hogy az esedékes pénzügyi tranzakciós adó az alábbi időpontokban befizetésre

Módosítás

(5) A részt vevő tagállamok biztosítják, hogy az esedékes pénzügyi tranzakciós adó az alábbi időpontokban befizetésre

kerüljön a részt vevő tagállamok által meghatározott számlákra:

a) elektronikus úton végzett tranzakciók esetében az adókötelezettség keletkezésének pillanatában;

b) minden más esetben az adókötelezettség keletkezésének pillanatát követő három munkanapon belül.

A Bizottság az esedékes pénzügyi tranzakciós adó beszedésének egységes módszereit előíró végrehajtási jogi aktusokat **fogadhat** el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 18. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

kerüljön a részt vevő tagállamok által meghatározott számlákra:

a) elektronikus úton végzett tranzakciók esetében az adókötelezettség keletkezésének pillanatában;

b) minden más esetben az adókötelezettség keletkezésének pillanatát követő három munkanapon belül.

A Bizottság az esedékes pénzügyi tranzakciós adó beszedésének egységes módszereit **és az adócsalás, az adókikerülés és az agresszív adótervezés megelőzését** előíró végrehajtási jogi aktusokat **fogad** el. **A tagállamok további intézkedéseket fogadhatnak el.** Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 18. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Indokolás

Az esedékes pénzügyi tranzakciós adó beszedésére alkalmazott módszereknek egységeseknek kell lenniük a pénzügyi tranzakciós adó stabilitása érdekében.

Módosítás 44

Irányelvre irányuló javaslat 11 cikk – 6 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(6a) A pénzügyi tranzakciós adó bevezetése révén az adóhatóságokra háruló adminisztrációs terhet a lehető legalacsonyabb szinten kell tartani. E célból a Bizottságnak szorgalmaznia kell a nemzeti adóhatóságok együttműködését.

Módosítás 45

Irányelvre irányuló javaslat 11 cikk – 6 b bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(6b) A tagállamok évente, intézménytípusonként bontva bejelentik a Bizottságnak és az Eurostatnak azokat a tranzakciós mennyiségeket, amelyek alapján bevételt szedtek be, és közzéteszik ezt az információt.

Módosítás 46

Irányelvre irányuló javaslat 12 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A részt vevő tagállamok intézkedéseket fogadnak el az adócsalás és **adókikerülés** megelőzése céljából.

Módosítás

A részt vevő tagállamok intézkedéseket fogadnak el az adócsalás, **adókikerülés** és **az agresszív adótervezés** megelőzése céljából.

Módosítás 47

Irányelvre irányuló javaslat 15 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

1. A Bizottság valamennyi tagállam, a Bizottság, az EKB és az ESMA képviselőiből álló szakértői munkacsoportot (a pénzügyi tranzakciós adóval foglalkozó bizottság) hoz létre, hogy segítsen a részt vevő tagállamoknak ezen irányelv eredményes végrehajtásában, megelőzze az adócsalást, az adókikerülést és az agresszív adótervezést, valamint megőrizze a belső piac sértetlenségét.

2. A pénzügyi tranzakciós adóval foglalkozó bizottság értékeli ezen irányelv hatékony végrehajtását és a belső piacra gyakorolt hatásokat, valamint felderíti az

adókerülés módjait – a 14. cikkben meghatározott visszaélésszerű ügyleteket is ideértve – annak érdekében, hogy adott esetben ellenintézkedéseket javasoljon, teljes mértékben alkalmazva az adózásra és a pénzügyi szolgáltatások szabályozására vonatkozó uniós jogot, valamint a nemzetközi szervezetek által az adóügyi együttműködés céljából létrehozott eszközöket.

3. A pénzügyi tranzakciós adó hatékony végrehajtásával kapcsolatos kérdések értékelése érdekében a részt vevő tagállamok a pénzügyi tranzakciós adóval foglalkozó bizottságon belül a képviselőikből álló albizottságot hozhatnak létre. Az albizottság kizárólag olyan ügyekért felelhet, amelyek a pénzügyi tranzakciós adó hatékony végrehajtása tekintetében nem érintik a részt nem vevő tagállamokat.

Módosítás 48

Irányelvre irányuló javaslat 16 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) A 11. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazás a **19.** cikkben említett időponttól számított, határozatlan időtartamra szól.

Módosítás

(2) A 11. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazás a **21.** cikkben említett időponttól számított, határozatlan időtartamra szól.

Módosítás 49

Irányelvre irányuló javaslat 16 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikk (2) bekezdésben említett

Módosítás

(3) *Az Európai Parlament vagy* a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikk

felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(2) bekezdésben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

Módosítás 50

Irányelvre irányuló javaslat 16 cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul értesíti arról a Tanácsot.

Módosítás

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul **és egyidejűleg** értesíti arról **az Európai Parlamentet és** a Tanácsot.

Módosítás 51

Irányelvre irányuló javaslat 16 cikk – 5 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(5) A 11. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az azt követő két hónapon belül, hogy a Bizottság tájékoztatta a jogi aktusról, a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha a Tanács ezt az időpontot megelőzően arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. A Tanács kezdeményezésére ezen időtartam 2 hónappal meghosszabbodik.

Módosítás

(5) A 11. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az azt követő két hónapon belül, hogy a Bizottság tájékoztatta a jogi aktusról, **sem az Európai Parlament, sem** a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha **az Európai Parlament és** a Tanács ezt az időpontot megelőzően **egyaránt** arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. **Az Európai Parlament vagy** a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam 2 hónappal meghosszabbodik.

Indokolás

Ez a módosítás visszaállítja a Parlamentet az EUMSZ 290. cikkével összhangban megillető előjogokat és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról szóló közös megállapodásban szereplő szabványos „a. cikket”. A módosítás emellett helyesbíti a hatálybalépés napjára vonatkozó, (2) bekezdésben szereplő utalást.

Módosítás 52

Irányelvre irányuló javaslat 19 cikk – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A Bizottság **ötévenként**, illetve első alkalommal 2016. **december 31-ig** az ezen irányelv alkalmazásáról szóló jelentést terjeszt a Tanács elé, amelyet adott esetben javaslattal egészít ki.

Módosítás

(1) A Bizottság **háromévenként**, illetve első alkalommal 2016 **decemberéig** az ezen irányelv alkalmazásáról szóló jelentést terjeszt **az Európai Parlament és** a Tanács elé, amelyet adott esetben javaslattal egészít ki.

Módosítás 53

Irányelvre irányuló javaslat 19 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Ebben a jelentésben a Bizottság megvizsgálja legalább a pénzügyi tranzakciós adónak a belső piac megfelelő működésére, a pénzügyi piacokra és a reálgazdaságra gyakorolt hatását, valamint figyelembe veszi a pénzügyi ágazat megadóztatásának nemzetközi összefüggésben történő előrehaladását.

Módosítás

Ebben a jelentésben a Bizottság megvizsgálja legalább a pénzügyi tranzakciós adónak a belső piac megfelelő működésére, a pénzügyi piacokra és a reálgazdaságra gyakorolt hatását, valamint figyelembe veszi a pénzügyi ágazat megadóztatásának nemzetközi összefüggésben történő előrehaladását. ***E vizsgálat eredményei alapján elvégzik a szükséges kiigazításokat.***

Módosítás 54

Irányelvre irányuló javaslat 19 cikk – 2 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A Bizottság továbbá értékeli bizonyos rendelkezések – például a pénzügyi tranzakciós adó nyugdíjalapok szempontjából való megfelelő hatályára és adókulcsára vonatkozó rendelkezések – hatását, kellő figyelmet szentelve a különböző kockázati profiloknak és üzleti modelleknek.

Módosítás 55

Irányelvre irányuló javaslat 20 cikk – 1 bekezdés – 2 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A 2. cikk (1) bekezdésének 3a. pontjában említett eszközök esetében a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett adókulcs 2017. január 1-ig 0,05%.

A 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának f) alpontjában említett intézmények esetében a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett adókulcs 0,05%, és a 9. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett adókulcs 0,005% 2017. január 1-ig.

INDOKOLÁS

A 2008-as globális pénzügyi válság rávilágított a pénzügyi szolgáltatások hosszú időn át fennálló szabályozatlanságának gyenge pontjaira. A válság gyorsan áterjedt a reálgazdaságra, és súlyos következményekkel járt a növekedésre, a foglalkoztatásra és az államháztartásokra nézve. Az adófizetőknek kellett kisegíteniük a csődközeli pénzügyi intézményeket a rendszer stabilitásának megőrzése érdekében.

Ugyanakkor egyetértés volt abban, hogy a pénzügyi szektorra – mivel héamentességet élvez – a gazdaság többi szektorához képest kevesebb adó hárul, és jobban hozzá kell járulnia a válság költségeihez. Ezzel összefüggésben az EP 2010-ben kérte először a pénzügyi tranzakciós adó bevezetését a pénzügyi, gazdasági és szociális válságról szóló félidős Beres-jelentésben. A pénzügyi tranzakciós adó szociális szempontból igazságos és progresszív adó, amely az alább felsorolt funkciói következtében megfelelő eszköz arra, hogy az adófizetők válláról a pénzügyi szektorra helyezze át a terheket:

– azáltal, hogy a munkavégzésről és a reálgazdaságról áthelyezi a terhet, a fokozott pénzügyi konszolidáció idején jelentős mértékű bevételt¹ hozhat létre,

– visszatartja a rendkívüli tőkeáttétellel végzett és káros spekulatív tranzakcióktól, és így a megfelelő szabályozási és felügyeleti rendszerrel együtt hozzájárulhat a piacok stabilizálásához, valamint a szektor termelő jellegű, hosszú távú befektetések irányába való átteléréséhez,

– az első lépés ahhoz, hogy csökkenjen a belső piac közvetett adóztatás tekintetében való széttöredezettsége. Már több tagállam is bevezette a pénzügyi tranzakciós adó különböző formáit, ami torzíthatja az Unión belüli versenyt.

Ezért az Európai Parlament a globális és európai szintű innovatív finanszírozásról szóló, 2011. márciusi állásfoglalásában (P7_TA-PROV(2011)0080) kijelentette, hogy „az EU-nak támogatnia kell a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adó globális szinten történő bevezetését, ennek hiányában az EU-nak első lépésként európai szinten kell megvalósítania a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adót”.

2011 szeptemberében az Európai Bizottság válaszként az Unió egészére érvényes pénzügyi tranzakciós adó bevezetéséről szóló jogalkotási javaslatot nyújtott be. Miután a tagállamok hónapokon át tárgyalták a kérdést, világossá vált, hogy adóügyi kérdésekben az egyhangú döntés szabálya a belátható jövőben nem teszi lehetővé a jogszabály elfogadását. Az Európai Parlament a Bizottság eredeti javaslatáról szóló jelentésében jelezte, hogy kész támogatni azt a megoldást, hogy a tagállamok egy csoportja a megerősített együttműködési eljárás keretében bevezesse a pénzügyi tranzakciós adót. 2012 októberében 11 tagállam úgy döntött, hogy az adóügy területén először alkalmazva a megerősített együttműködési eljárást, lépéseket tesz pénzügyi tranzakciós adó bevezetése irányában. 2012 decemberében az Európai

¹ A Bizottság szerint a pénzügyi tranzakciós adó akár 57 milliárd euró bevételt is teremthet, ha 27 tagállam végrehajtja, illetve 31 milliárd eurót, ha megerősített együttműködés keretében 11 tagállam hajta végre.

Parlament hivatalosan jóváhagyta a 11 tagállam kérelmét, majd 2013 januárjában az ECOFIN is zöld utat adott. 2013 februárjában az Európai Bizottság elfogadta átdolgozott javaslatát a pénzügyi tranzakciós adó 11 tagállam által történő bevezetésére vonatkozóan.

A Bizottság átdolgozott javaslata

A részt vevő tagállamok a megerősített együttműködéshez való csatlakozással kapcsolatos szándékukról szóló leveleikben azt kérték, hogy a Bizottság átdolgozott javaslata az eredeti javaslaton alapuljon, továbbá kiemelték, hogy el kell kerülni a kitérő intézkedéseket, torzulásokat és a más joghatóságba való áttelepüléseket.

Az Európai Parlament teljes mértékben egyetért ezekkel a célokkal. Az EP az EU 27 tagállamára érvényes pénzügyi tranzakciós adóról szóló eredeti jelentésében a következőket támogatta:

- széles körű hatállyal bíró pénzügyi tranzakciós adó, amely kiterjed minden pénzügyi szereplőre, minden pénzügyi termékre és az összes pénzpiacra a joghézagok és a pénzügyi eszközök helyettesítésének elkerülése érdekében,
- az adókikerülés és az adókijátszás minimálisra csökkentése a nagy megtérüléssel és kis kockázattal járó nem kívánatos tevékenység kis nyereséget hozó és meglehetősen kockázatos tevékenységgé változtatásával.

A Bizottság átdolgozott javaslata foglalkozik ezeknek a céloknak a többségével. Az EP üdvözli, hogy az átdolgozott javaslatba bekerült az egyik kulcsfontosságú javaslata: a kibocsátás elvének bevezetése, amelynek értelmében az adót valamely részt vevő tagállam területén kibocsátott pénzügyi eszközzel kapcsolatos minden egyes tranzakcióra ki kell vetni.

A jelentéstervezet annak érdekében, hogy következetes maradjon az EP álláspontja és a pénzügyi tranzakciós adó bevezetésére vonatkozó átfogó célok tekintetében, megerősíti a Bizottság javaslatát azáltal, hogy megpróbál felszámolni néhány joghézagot, valamint megszilárdítja az adókijátszás és az adókikerülés megelőzését szolgáló mechanizmusokat:

– A kibocsátás elvével kapcsolatos joghézag felszámolása

Bár üdvözlendő, hogy a Bizottság beillesztette a kibocsátás elvét, a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó mentesség olyan joghézagot hoz létre, amely hátráltathatja az adónem sikerét. Ellentétes a „kiterjed minden pénzügyi szereplőre, minden pénzügyi termékre és az összes pénzpiacra” elvvel, és arra ösztönöz, hogy a kereskedelmet az átlátható piacokról áthelyezzék a tőzsdén kívüli kereskedés kereteibe, és ezzel aláássák a származékos piacok javítását célzó legutóbbi szabályozási kezdeményezéseket. A pénzügyi tranzakciós adónak széles hatállyal kell rendelkeznie, és a kibocsátás elvének a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre is érvényesnek kell lennie az egyenlő versenyfeltételek fenntartása érdekében.

– A tulajdonjog elvének újbóli bevezetése

A Bizottság nem vezette be az Európai Parlament által javasolt „tulajdonjog elvét”, amelyet az egyesült királyságbeli bélyegilleték sikere sugallt. A „tulajdonjog elvének” értelmében az a pénzügyi tranzakció, amelyre nem vetettek ki pénzügyi tranzakciós adót, jogilag nem hajtható végre, és nem jár az alapul szolgáló eszköz jogcímének átruházásával.

A Bizottság azt állítja, hogy a tulajdonjog elvét nem lehet beilleszteni az irányelvbe, mivel nem minden tagállam rendelkezik az elv végrehajtásához szükséges igazgatási szabályokkal. Ugyanakkor az említett elv bevezetése kulcsfontosságú a pénzügyi tranzakciós adó bevezetésének sikere szempontjából, és a tagállamok felelőssége, hogy meghozzák a működéséhez szükséges intézkedéseket. Nem nemzeti adóról van szó: ez az első regionális pénzügyi tranzakciós adó, és azoknak a tagállamoknak, amelyek politikailag elkötelezték magukat a végrehajtása mellett, működtetniük is kell. A tulajdonjog elve kulcsfontosságú szerepet játszik abban, hogy az adókikerülés költségei olyan magasak legyenek, hogy az adókikerülést hatékonyan megakadályozzák.

– Az illetőség szerinti adózás elvének erősítése

Az illetőség szerinti adózás elve azáltal is erősíthető lenne, ha egyértelművé válna, hogy a pénzügyi tranzakciós adó területi hatályán belüli székhelyű uniós intézmények fióktelepei a pénzügyi tranzakciós adó hatálya alá tartoznak. Fontos tisztázni, hogy a pénzügyi tranzakciós adó területi hatályán kívüli fióktelepek nem használhatók adókikerülés céljára.

– A pénzügyi tranzakciós adóval foglalkozó bizottság

Az, hogy a pénzügyi tranzakciós adó nem mind a 27, csupán 11 tagállamban lesz egységesen alkalmazandó, azt jelenti, hogy különös figyelmet kell fordítani a lehetséges adókikerülés és adókijátszás problémájára. Kulcsfontosságú biztosítani a beszédési mechanizmus lehető legnagyobb mértékű összehangoltságát és hatékonyságát, mivel az egy tagállamban megnyilvánuló nehézségek az adónem sikerét ásnák alá, sőt akár arbitrázshoz is vezethetnének a pénzügyi tranzakciós adó területi hatályán belül.

Az előadó azt javasolja, hogy ezt kötelező érvényű (nem pedig a Bizottság mérlegelési jogkörébe tartozó), felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok révén kell elérni, valamint a részt vevő tagállamok, a Bizottság, az ESMA és az EKB képviselőiből álló szakértői munkacsoport (a pénzügyi tranzakciós adóval foglalkozó bizottság) felállításának révén. E bizottság feladatkörébe az ezen irányelv részt vevő tagállamokban való hatékony végrehajtásának felügyelete, az adókikerülés formáinak felfedése és az ellenintézkedésekre vonatkozó javaslatok kidolgozása tartozik. A pénzügyi tranzakciós adóval foglalkozó bizottság azt is megvizsgálja majd, miként lehet a legjobban felhasználni a pénzügyi szolgáltatásokra és az adóügyi együttműködésre vonatkozó már létező uniós jogszabályokat (EMIR, MiFID és MiFIR) az adóbeszedés megkönnyítése érdekében.

Az erőforrások kezelése

A Bizottság javaslata nem tartalmaz konkrét utalásokat az erőforrások kezelésére vonatkozóan. A következő többéves uniós pénzügyi kerettel kapcsolatos tárgyalások összefüggésében azonban a Bizottság azt javasolta, hogy a pénzügyi tranzakciós adóból

származó bevételek egy részét kezeljék az unió valódi saját forrásaként. Ez lehetőséget nyújt arra, hogy a következő többéves pénzügyi keret összefüggésében előrelépés történjen az Unió saját forrásai tekintetében annak érdekében, hogy csökkenjen a nemzeti költségvetésekre nehezedő nyomás egy olyan időszakban, amikor erre a legnagyobb szükség van. Ezenkívül az uniós vezetőknek az Európai Tanács 2013. február 7–8-i ülését megelőző közelmúltbéli tárgyalásai egyértelműen arra utalnak, hogy egy valódi sajátforrásrendszer megteremtése elengedhetetlen annak biztosításához, hogy az Unió prioritásai tükröződjenek az uniós költségvetésben.

A pénzügyi tranzakciós adó saját forrásként való kezelése kivitelezhető, még megerősített együttműködés esetén is. A 11 tagállam GNI-alapú nemzeti hozzájárulása az egyes tagállamok pénzügyi tranzakciós adóból származó bevételeinek megfelelő összeggel csökkenne. Ez jelentős összegeket szabadítana fel a nemzeti költségvetésekben, s így megkönnyítené a pénzügyi konszolidációt, vagy azt más prioritások finanszírozására lehetne fordítani.

16.5.2013

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

a pénzügyi tranzakciós adó terén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról
(COM(2013)0071 – C7-0049/2013 – 2013/0045(CNS))

A vélemény előadója: Anne E. Jensen

RÖVID INDOKOLÁS

2011 júniusában a Bizottság az Unió sajátforrás-rendszerének reformját célzó javaslatcsomagot terjesztett elő. Az alapjául szolgáló elképzelések egyike az uniós tagállamoknak a pénzügyi tranzakciókra kivetett adókra vonatkozó jogszabályai harmonizációja egy pénzügyi tranzakciós adó bevezetése révén. A Bizottság javaslata szerint az ebből az adóból származó bevétel 2/3-a az uniós költségvetésbe folyrna be, saját forrásként.

Az Európai Parlament 2012. május 23-án kedvező véleményt adott a Bizottságnak egy pénzügyi tranzakciós adót bevezető irányelvre vonatkozó javaslatáról. A Tanács 2012. június 22-i és július 10-i ülésén bebizonyosodott, hogy jelentős véleménykülönbségek állnak fenn a tekintetben, hogy szükség van-e a pénzügyi tranzakciós adó közös, uniós szintű rendszerére, és hogy a pénzügyi tranzakciókra kivetett összehangolt adó elve nem kap belátható időn belül egyhangú támogatást a Tanácson belül.

11 tagállam megállapodott a harmonizált pénzügyi tranzakciós adó bevezetésének folytatásában, és a Bizottság megerősített együttműködési eljárást indított egy ilyen típusú adónak kizárólag e tagállamokban való bevezetése érdekében. A jelenlegi irányelvjavaslat a pénzügyi tranzakciós adó területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtására vonatkozik, a Tanács 2013. január 22-i felhatalmazásának megfelelően, amelyet az Európai Parlament általi 2012. december 12-i jóváhagyást követően adott ki. Ez lényegében igen hasonló a pénzügyi tranzakciós adó bevezetéséről szóló eredeti bizottsági javaslathoz, a részt vevő tagállamok alacsonyabb számából szükségszerűen következő módosításokkal.

A saját források szempontjai

A Parlament számos alkalommal hangoztatta, hogy kívánatosnak tartaná a saját források

jelenlegi rendszerének reformját. A Szerződés szellemével és betűjével ellentétben¹ jelenleg az Unió bevételeinek kb. 85%-a nemzeti hozzájárulásokból, nem pedig valódi saját forrásokból származik. Ez a „méltányos viszonzás” logikáját állította minden uniós költségvetési döntés középpontjába, minek köszönhetően kialakult a visszatérítések és az indokolatlan kivételek hosszú listája.

A Parlament legutóbbi határozatában (2013. március) ismét emlékeztetett a Szerződésben foglaltak hű betartásának fontosságára, és olyan sajátforrás-rendszer bevezetését sürgette, amely legalább 60%-ban saját forrásból kerül finanszírozásra. A Parlament ragaszkodik továbbá a saját források reformjának kötelező menetrendjéről folytatott megbeszélésekhez, amelyek kijelölik a folyamat következő lépéseit. A valódi saját források bevezetése elegendő pénzügyi forrást fog biztosítani az Unió számára kötelezettségvállalásai teljesítéséhez és célkitűzései eléréséhez, anélkül, hogy feltétlenül növelné az uniós költségvetést.

Bár ebben a szakaszban a pénzügyi tranzakciós adó nem kerül minden tagállamban bevezetésre, a részt vevő országokban befolyó bevételt (amelynek becsült összege évente 31 milliárd euró) egészben vagy részben az uniós költségvetés finanszírozására lehetne fordítani, csökkentve egyúttal e tagállamok egyedi GNI-hozzájárulásait, és elősegítve az uniós költségvetés saját forrásokból való finanszírozása célkitűzésének elérését. A Bizottság pénzügyi tranzakciós adóra vonatkozó javaslata teljesíti az Európai Unió saját forrásainak jövőjéről szóló európai parlamenti állásfoglalás² valódi saját forrásokra vonatkozó legtöbb feltételét, konkrétan a következőket: elegendőség, stabilitás, láthatóság és egyszerűség, alacsony működési költségek, a források hatékony elosztása, vertikális és horizontális méltányosság és méltányos hozzájárulások.

MÓDOSÍTÁSOK

A Költségvetési Bizottság felkéri a Gazdasági és Monetáris Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy jelentésébe foglalja bele az alábbi módosításokat:

Módosítás 1

Irányelvre irányuló javaslat

24 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(24a) Annak érdekében, hogy az Uniónak saját, független pénzügyi források álljanak rendelkezésére az Unió politikai célkitűzéseinek és költségvetésének jobb egymáshoz igazítása érdekében, az Európai Unió működéséről szóló

¹ Az EUMSZ 311. cikkének első bekezdése: „Az egyéb bevételek sérelme nélkül, a költségvetést teljes egészében saját forrásokból kell finanszírozni”.

² P7_TA-(2012)0217.

szerződés 311. cikkében foglaltaknak megfelelően, a pénzügyi tranzakciós adóból származó bevételeket legalább részben az uniós költségvetéshez kell rendelni valódi saját forrásként.

Módosítás 2
Irányelvre irányuló javaslat

24 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(24b) Ez az irányelv nem foglalkozik a pénzügyi tranzakciós adóból származó bevétel kezelésével. Azonban – tekintettel a saját forrásokról szóló 2011. évi bizottsági jogalkotási javaslatokra, valamint az Európai Tanács többéves pénzügyi keretre vonatkozó február 7–8-i következtetéseiről szóló 2013. március 13-i európai parlamenti állásfoglalásra¹ – a tranzakciós adóból származó bevételek legalább egy részét az EU költségvetéshez kell rendelni valódi saját forrásként. A pénzügyi tranzakció adóból származó bevétel részben vagy egészben valódi saját forrásként való felhasználása arányosan csökkenteni fogja a részt vevő tagállamok GNI-alapú nemzeti hozzájárulásait az uniós költségvetéshez – függetlenül az uniós költségvetéshez való egyedi, pénzügyi tranzakciós adóból származó hozzájárulásaiktól –, és ezáltal csökkenti a nemzeti államháztartásokra háruló terheket;

¹ *Elfogadott szövegek, P7_TA-PROV(2013)0078.*

Módosítás 3

Irányelvre irányuló javaslat 10 cikk – 4 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(4a) A részt vevő tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi tranzakciós adónak az Unió saját forrásaként felhasználható részét átutalják az uniós költségvetésbe, összhangban a pénzügyi tranzakciós adó alapú saját forrás rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról szóló [...] tanácsi rendelettel¹.

¹ COM(2011)0738.

Módosítás 4

Irányelvre irányuló javaslat 19 cikk – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) A Bizottság ötévenként, illetve első alkalommal 2016. december 31-ig az ezen irányelv alkalmazásáról szóló jelentést terjeszt a Tanács elé, amelyet adott esetben javaslattal egészít ki.

(1) A Bizottság ötévenként, illetve első alkalommal 2016 decemberéig az ezen irányelv alkalmazásáról szóló jelentést terjeszt **az Európai Parlament és** a Tanács elé, amelyet adott esetben javaslattal egészít ki.

INDOKOLÁS

A 2008-as globális pénzügyi válság rávilágított a pénzügyi szolgáltatások hosszú időn át fennálló szabályozatlanságának gyenge pontjaira. A válság gyorsan áterjedt a reálgazdaságra, és súlyos következményekkel járt a növekedésre, a foglalkoztatásra és az államháztartásokra nézve. Az adófizetőknek kellett kisegíteniük a csődközeli pénzügyi intézményeket a rendszer stabilitásának megőrzése érdekében.

Ugyanakkor egyetértés volt abban, hogy a pénzügyi szektorra – mivel héamentességet élvez – a gazdaság többi szektorához képest kevesebb adó hárul, és jobban hozzá kell járulnia a válság költségeihez. Ezzel összefüggésben az EP 2010-ben kérte először a pénzügyi tranzakciós adó bevezetését a pénzügyi, gazdasági és szociális válságról szóló félidős Beres-jelentésben. A pénzügyi tranzakciós adó szociális szempontból igazságos és progresszív adó, amely az alább felsorolt funkciói következtében megfelelő eszköz arra, hogy az adófizetők válláról a pénzügyi szektorra helyezze át a terheket:

– azáltal, hogy a munkvégezésről és a reálgazdaságról áthelyezi a terhet, a fokozott pénzügyi konszolidáció idején jelentős mértékű bevételt¹ hozhat létre,

– visszatartja a rendkívüli tőkeáttétellel végzett és káros spekulatív tranzakcióktól, és így a megfelelő szabályozási és felügyeleti rendszerrel együtt hozzájárulhat a piacok stabilizálásához, valamint a szektor termelő jellegű, hosszú távú befektetések irányába való átteléréséhez,

– az első lépés ahhoz, hogy csökkenjen a belső piac közvetett adóztatás tekintetében való széttöredezettsége. Már több tagállam is bevezette a pénzügyi tranzakciós adó különböző formáit, ami torzíthatja az Unión belüli versenyt.

Ezért az Európai Parlament a globális és európai szintű innovatív finanszírozásról szóló, 2011. márciusi állásfoglalásában (P7_TA-PROV(2011)0080) kijelentette, hogy „az EU-nak támogatnia kell a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adó globális szinten történő bevezetését, ennek hiányában az EU-nak első lépésként európai szinten kell megvalósítania a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adót”.

2011 szeptemberében az Európai Bizottság válaszként az Unió egészére érvényes pénzügyi tranzakciós adó bevezetéséről szóló jogalkotási javaslatot nyújtott be. Miután a tagállamok hónapokon át tárgyalták a kérdést, világossá vált, hogy adóügyi kérdésekben az egyhangú döntés szabálya a belátható jövőben nem teszi lehetővé a jogszabály elfogadását. Az Európai Parlament a Bizottság eredeti javaslatáról szóló jelentésében jelezte, hogy kész támogatni azt a megoldást, hogy a tagállamok egy csoportja a megerősített együttműködési eljárás keretében bevezesse a pénzügyi tranzakciós adót. 2012 októberében 11 tagállam úgy döntött, hogy az adóügy területén először alkalmazva a megerősített együttműködési eljárást, lépéseket tesz pénzügyi tranzakciós adó bevezetése irányában. 2012 decemberében az Európai

¹ A Bizottság szerint a pénzügyi tranzakciós adó akár 57 milliárd euró bevételt is teremthet, ha 27 tagállam végrehajtja, illetve 31 milliárd eurót, ha megerősített együttműködés keretében 11 tagállam hajta végre.

Parlament hivatalosan jóváhagyta a 11 tagállam kérelmét, majd 2013 januárjában az ECOFIN is zöld utat adott. 2013 februárjában az Európai Bizottság elfogadta átdolgozott javaslatát a pénzügyi tranzakciós adó 11 tagállam által történő bevezetésére vonatkozóan.

A Bizottság átdolgozott javaslata

A részt vevő tagállamok a megerősített együttműködéshez való csatlakozással kapcsolatos szándékukról szóló leveleikben azt kérték, hogy a Bizottság átdolgozott javaslata az eredeti javaslaton alapuljon, továbbá kiemelték, hogy el kell kerülni a kitérő intézkedéseket, torzulásokat és a más joghatóságba való áttelepüléseket.

Az Európai Parlament teljes mértékben egyetért ezekkel a célokkal. Az EP az EU 27 tagállamára érvényes pénzügyi tranzakciós adóról szóló eredeti jelentésében a következőket támogatta:

- széles körű hatállyal bíró pénzügyi tranzakciós adó, amely kiterjed minden pénzügyi szereplőre, minden pénzügyi termékre és az összes pénzpiacra a joghézagok és a pénzügyi eszközök helyettesítésének elkerülése érdekében,
- az adókikerülés és az adókijátszás minimálisra csökkentése a nagy megtérüléssel és kis kockázattal járó nem kívánatos tevékenység kis nyereséget hozó és meglehetősen kockázatos tevékenységgé változtatásával.

A Bizottság átdolgozott javaslata foglalkozik ezeknek a céloknak a többségével. Az EP üdvözli, hogy az átdolgozott javaslatba bekerült az egyik kulcsfontosságú javaslata: a kibocsátás elvének bevezetése, amelynek értelmében az adót valamely részt vevő tagállam területén kibocsátott pénzügyi eszközzel kapcsolatos minden egyes tranzakcióra ki kell vetni.

A jelentéstervezet annak érdekében, hogy következetes maradjon az EP álláspontja és a pénzügyi tranzakciós adó bevezetésére vonatkozó átfogó célok tekintetében, megerősíti a Bizottság javaslatát azáltal, hogy megpróbál felszámolni néhány joghézagot, valamint megszilárdítja az adókijátszás és az adókikerülés megelőzését szolgáló mechanizmusokat.

– A kibocsátás elvével kapcsolatos joghézag felszámolása

Bár üdvözlendő, hogy a Bizottság beillesztette a kibocsátás elvét, a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó mentesség olyan joghézagot hoz létre, amely hátráltathatja az adónem sikerét. Ellentétes a „kiterjed minden pénzügyi szereplőre, minden pénzügyi termékre és az összes pénzpiacra” elvvel, és arra ösztönöz, hogy a kereskedelmet az átlátható piacokról áthelyezzék a tőzsdén kívüli kereskedés kereteibe, és ezzel aláássák a származékos piacok javítását célzó legutóbbi szabályozási kezdeményezéseket. A pénzügyi tranzakciós adónak széles hatállyal kell rendelkeznie, és a kibocsátás elvének a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre is érvényesnek kell lennie az egyenlő versenyfeltételek fenntartása érdekében.

– A tulajdonjog elvének újbóli bevezetése

A Bizottság nem vezette be az Európai Parlament által javasolt „tulajdonjog elvét”, amelyet az egyesült királyságbeli bélyegilleték sikere sugallt. A „tulajdonjog elvének” értelmében az a pénzügyi tranzakció, amelyre nem vetettek ki pénzügyi tranzakciós adót, jogilag nem hajtható végre, és nem jár az alapul szolgáló eszköz jogcímének átruházásával.

A Bizottság azt állítja, hogy a tulajdonjog elvét nem lehet beilleszteni az irányelvbe, mivel nem minden tagállam rendelkezik az elv végrehajtásához szükséges igazgatási szabályokkal. Ugyanakkor az említett elv bevezetése kulcsfontosságú a pénzügyi tranzakciós adó bevezetésének sikere szempontjából, és a tagállamok felelőssége, hogy meghozzák a működéséhez szükséges intézkedéseket. Nem nemzeti adóról van szó: ez az első regionális pénzügyi tranzakciós adó, és azoknak a tagállamoknak, amelyek politikailag elkötelezték magukat a végrehajtása mellett, működtetniük is kell. A tulajdonjog elve kulcsfontosságú szerepet játszik abban, hogy az adókikerülés költségei olyan magasak legyenek, hogy az adókikerülést hatékonyan megakadályozzák.

– Az illetőség szerinti adózás elvének erősítése

Az illetőség szerinti adózás elve azáltal is erősíthető lenne, ha egyértelművé válna, hogy a pénzügyi tranzakciós adó területi hatályán belüli székhelyű uniós intézmények fióktelepei a pénzügyi tranzakciós adó hatálya alá tartoznak. Fontos tisztázni, hogy a pénzügyi tranzakciós adó területi hatályán kívüli fióktelepek nem használhatók adókikerülés céljára.

– A pénzügyi tranzakciós adóval foglalkozó bizottság

Az, hogy a pénzügyi tranzakciós adó nem mind a 27, csupán 11 tagállamban lesz egységesen alkalmazandó, azt jelenti, hogy különös figyelmet kell fordítani a lehetséges adókikerülés és adókijátszás problémájára. Kulcsfontosságú biztosítani a beszédési mechanizmus lehető legnagyobb mértékű összehangoltságát és hatékonyságát, mivel az egy tagállamban megnyilvánuló nehézségek az adónem sikerét ásnák alá, sőt akár arbitrázshoz is vezethetnének a pénzügyi tranzakciós adó területi hatályán belül.

Az előadó azt javasolja, hogy ezt kötelező érvényű (nem pedig a Bizottság mérlegelési jogkörébe tartozó), felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok révén kell elérni, valamint a részt vevő tagállamok, a Bizottság, az ESMA és az EKB képviselőiből álló szakértői munkacsoport (a pénzügyi tranzakciós adóval foglalkozó bizottság) felállításának révén. E bizottság feladatkörébe az ezen irányelv részt vevő tagállamokban való hatékony végrehajtásának felügyelete, az adókikerülés formáinak felfedése és az ellenintézkedésekre vonatkozó javaslatok kidolgozása tartozik. A pénzügyi tranzakciós adóval foglalkozó bizottság azt is megvizsgálja majd, miként lehet a legjobban felhasználni a pénzügyi szolgáltatásokra és az adóügyi együttműködésre vonatkozó már létező uniós jogszabályokat (EMIR, MiFID és MiFIR) az adóbeszedés megkönnyítése érdekében.

Az erőforrások kezelése

A Bizottság javaslata nem tartalmaz konkrét utalásokat az erőforrások kezelésére vonatkozóan. A következő többéves uniós pénzügyi kerettel kapcsolatos tárgyalások összefüggésében azonban a Bizottság azt javasolta, hogy a pénzügyi tranzakciós adóból

származó bevételek egy részét kezeljék az unió valódi saját forrásaként. Ez lehetőséget nyújt arra, hogy a következő többéves pénzügyi keret összefüggésében előrelépés történjen az Unió saját forrásai tekintetében annak érdekében, hogy csökkenjen a nemzeti költségvetésekre nehezedő nyomás egy olyan időszakban, amikor erre a legnagyobb szükség van. Ezenkívül az uniós vezetőknek az Európai Tanács 2013. február 7–8-i ülését megelőző közelmúltbéli tárgyalásai egyértelműen arra utalnak, hogy egy valódi sajátforrásrendszer megteremtése elengedhetetlen annak biztosításához, hogy az Unió prioritásai tükröződjenek az uniós költségvetésben.

A pénzügyi tranzakciós adó saját forrásként való kezelése kivitelezhető, még megerősített együttműködés esetén is. A 11 tagállam GNI-alapú nemzeti hozzájárulása az egyes tagállamok pénzügyi tranzakciós adóból származó bevételeinek megfelelő összeggel csökkenne. Ez jelentős összegeket szabadítana fel a nemzeti költségvetésekben, s így megkönnyítené a pénzügyi konszolidációt, vagy azt más prioritások finanszírozására lehetne fordítani.

16.5.2013

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

a pénzügyi tranzakciós adó terén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról
(COM(2013)0071 – C7-0049/2013 – 2013/0045(CNS))

A vélemény előadója: Anne E. Jensen

RÖVID INDOKOLÁS

2011 júniusában a Bizottság az Unió sajátforrás-rendszerének reformját célzó javaslatcsomagot terjesztett elő. Az alapjául szolgáló elképzelések egyike az uniós tagállamoknak a pénzügyi tranzakciókra kivetett adókra vonatkozó jogszabályai harmonizációja egy pénzügyi tranzakciós adó bevezetése révén. A Bizottság javaslata szerint az ebből az adóból származó bevétel 2/3-a az uniós költségvetésbe folyrna be, saját forrásként.

Az Európai Parlament 2012. május 23-án kedvező véleményt adott a Bizottságnak egy pénzügyi tranzakciós adót bevezető irányelvre vonatkozó javaslatáról. A Tanács 2012. június 22-i és július 10-i ülésén bebizonyosodott, hogy jelentős véleménykülönbségek állnak fenn a tekintetben, hogy szükség van-e a pénzügyi tranzakciós adó közös, uniós szintű rendszerére, és hogy a pénzügyi tranzakciókra kivetett összehangolt adó elve nem kap belátható időn belül egyhangú támogatást a Tanácson belül.

11 tagállam megállapodott a harmonizált pénzügyi tranzakciós adó bevezetésének folytatásában, és a Bizottság megerősített együttműködési eljárást indított egy ilyen típusú adónak kizárólag e tagállamokban való bevezetése érdekében. A jelenlegi irányelvjavaslat a pénzügyi tranzakciós adó területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtására vonatkozik, a Tanács 2013. január 22-i felhatalmazásának megfelelően, amelyet az Európai Parlament általi 2012. december 12-i jóváhagyást követően adott ki. Ez lényegében igen hasonló a pénzügyi tranzakciós adó bevezetéséről szóló eredeti bizottsági javaslathoz, a részt vevő tagállamok alacsonyabb számából szükségszerűen következő módosításokkal.

A saját források szempontjai

A Parlament számos alkalommal hangoztatta, hogy kívánatosnak tartaná a saját források

jelenlegi rendszerének reformját. A Szerződés szellemével és betűjével ellentétben¹ jelenleg az Unió bevételeinek kb. 85%-a nemzeti hozzájárulásokból, nem pedig valódi saját forrásokból származik. Ez a „méltányos viszonzás” logikáját állította minden uniós költségvetési döntés középpontjába, minek köszönhetően kialakult a visszatérítések és az indokolatlan kivételek hosszú listája.

A Parlament legutóbbi határozatában (2013. március) ismét emlékeztetett a Szerződésben foglaltak hű betartásának fontosságára, és olyan sajátforrás-rendszer bevezetését sürgette, amely legalább 60%-ban saját forrásból kerül finanszírozásra. A Parlament ragaszkodik továbbá a saját források reformjának kötelező menetrendjéről folytatott megbeszélésekhez, amelyek kijelölik a folyamat következő lépéseit. A valódi saját források bevezetése elegendő pénzügyi forrást fog biztosítani az Unió számára kötelezettségvállalásai teljesítéséhez és célkitűzései eléréséhez, anélkül, hogy feltétlenül növelné az uniós költségvetést.

Bár ebben a szakaszban a pénzügyi tranzakciós adó nem kerül minden tagállamban bevezetésre, a részt vevő országokban befolyó bevételt (amelynek becsült összege évente 31 milliárd euró) egészben vagy részben az uniós költségvetés finanszírozására lehetne fordítani, csökkentve egyúttal e tagállamok egyedi GNI-hozzájárulásait, és elősegítve az uniós költségvetés saját forrásokból való finanszírozása célkitűzésének elérését. A Bizottság pénzügyi tranzakciós adóra vonatkozó javaslata teljesíti az Európai Unió saját forrásainak jövőjéről szóló európai parlamenti állásfoglalás² valódi saját forrásokra vonatkozó legtöbb feltételét, konkrétan a következőket: elegendőség, stabilitás, láthatóság és egyszerűség, alacsony működési költségek, a források hatékony elosztása, vertikális és horizontális méltányosság és méltányos hozzájárulások.

MÓDOSÍTÁSOK

A Költségvetési Bizottság felkéri a Gazdasági és Monetáris Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy jelentésébe foglalja bele az alábbi módosításokat:

Módosítás 1

Irányelvre irányuló javaslat

24 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(24a) Annak érdekében, hogy az Uniónak saját, független pénzügyi források álljanak rendelkezésére az Unió politikai célkitűzéseinek és költségvetésének jobb egymáshoz igazítása érdekében, az Európai Unió működéséről szóló

¹ Az EUMSZ 311. cikkének első bekezdése: „Az egyéb bevételek sérelme nélkül, a költségvetést teljes egészében saját forrásokból kell finanszírozni”.

² P7_TA-(2012)0217.

szerződés 311. cikkében foglaltaknak megfelelően, a pénzügyi tranzakciós adóból származó bevételeket legalább részben az uniós költségvetéshez kell rendelni valódi saját forrásként.

Módosítás 2
Irányelvre irányuló javaslat

24 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(24b) Ez az irányelv nem foglalkozik a pénzügyi tranzakciós adóból származó bevétel kezelésével. Azonban – tekintettel a saját forrásokról szóló 2011. évi bizottsági jogalkotási javaslatokra, valamint az Európai Tanács többéves pénzügyi keretre vonatkozó február 7–8-i következtetéseiről szóló 2013. március 13-i európai parlamenti állásfoglalásra¹ – a tranzakciós adóból származó bevételek legalább egy részét az EU költségvetéshez kell rendelni valódi saját forrásként. A pénzügyi tranzakció adóból származó bevétel részben vagy egészben valódi saját forrásként való felhasználása arányosan csökkenteni fogja a részt vevő tagállamok GNI-alapú nemzeti hozzájárulásait az uniós költségvetéshez – függetlenül az uniós költségvetéshez való egyedi, pénzügyi tranzakciós adóból származó hozzájárulásaiktól –, és ezáltal csökkenti a nemzeti államháztartásokra háruló terheket;

¹ *Elfogadott szövegek, P7_TA-PROV(2013)0078.*

Módosítás 3

Irányelvre irányuló javaslat 10 cikk – 4 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(4a) A részt vevő tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi tranzakciós adónak az Unió saját forrásaként felhasználandó részét átutalják az uniós költségvetésbe, összhangban a pénzügyi tranzakciós adó alapú saját forrás rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról szóló [...] tanácsi rendelettel¹.

¹ COM(2011)0738.

Módosítás 4

Irányelvre irányuló javaslat 19 cikk – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) A Bizottság ötévenként, illetve első alkalommal 2016. december 31-ig az ezen irányelv alkalmazásáról szóló jelentést terjeszt a Tanács elé, amelyet adott esetben javaslattal egészít ki.

(1) A Bizottság ötévenként, illetve első alkalommal 2016 decemberéig az ezen irányelv alkalmazásáról szóló jelentést terjeszt **az Európai Parlament és** a Tanács elé, amelyet adott esetben javaslattal egészít ki.

ELJÁRÁS

Cím	A pénzügyi tranzakciós adó területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtása
Hivatkozások	COM(2013)0071 – C7-0049/2013 – 2013/0045(CNS)
Illetékes bizottság A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	ECON 12.3.2013
Véleményt nyilvánított A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	BUDG 12.3.2013
A vélemény előadója A kijelölés dátuma	Anne E. Jensen 28.2.2013
Az elfogadás dátuma	7.5.2013
A zárószavazás eredménye	+: 26 -: 2 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Marta Andreasen, Richard Ashworth, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, Vojtěch Mynář, Juan Andrés Naranjo Escobar, Dominique Riquet, Alda Sousa, Surján László, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Herczog Edit, Georgios Stavrakakis

ELJÁRÁS

Cím	A pénzügyi tranzakciós adó területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtása		
Hivatkozások	COM(2013)0071 – C7-0049/2013 – 2013/0045(CNS)		
Az Európai Parlamenttel folytatott konzultáció dátuma	28.2.2013		
Illetékes bizottság A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	ECON 12.3.2013		
Véleménynyilvánításra felkért bizottság(ok) A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	BUDG 12.3.2013	EMPL 12.3.2013	JURI 12.3.2013
Nem nyilvánított véleményt A határozat dátuma	EMPL 13.3.2013	JURI 20.2.2013	
Előadó(k) A kijelölés dátuma	Anni Podimata 14.1.2013		
Vizsgálat a bizottságban	11.4.2013	27.5.2013	
Az elfogadás dátuma	18.6.2013		
A zárószavazás eredménye	+: –: 0:	30 12 3	
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Syed Kamall, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Sławomir Nitrás, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain		
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Vicky Ford, Robert Goebbels, Krišjānis Kariņš, Mojca Kleva Kekuš, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Marisa Matias, Claudio Morganti, Nils Torvalds		
Benyújtás dátuma	24.6.2013		